



ת"פ 58089/05/17 - מדינת ישראל נגד טטיאנה וייסביין, דימטרי מרדוחוביץ - עניינו הסתיים, דום פיתרונות והשקעות בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 58089-05-17 מדינת ישראל נ' וייסביין ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. טטיאנה וייסביין
2. דימטרי מרדוחוביץ - עניינו הסתיים
3. דום פיתרונות והשקעות בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לילך מיכלשטיין

ב"כ הנאשמת 1 - עו"ד משה שמיר

הנאשמת 1 בעצמה

הדין מתורגם לשפה הרוסית על ידי מתורגמן.

גזר דין לנאשמות 1 ו-3

תמצית כתב האישום, רקע והשתלשלות העניינים

1. הנאשמות הורשעו על פי הודיית הנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") מיום 29.5.18 (הנאשמת 3 גם מכוח הודיית הנאשם 2), במפורט בכתב האישום המתוקן בשנית (להלן: "כתב האישום"): ביצוע 5 עבירות של הכנה וקיום פנקסים כוזבים לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), 5 עבירות של שימוש בכל מרמה, עורמה ותחבולה לפי 220(5) לפקודה, ריבוי עבירות של אי-ניכוי מס במקור לפי סעיף 218 לפקודה, ריבוי עבירות של אי-ניכוי דמי ביטוח בעד עובד לפי סעיף 398(ג)+(ה) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק ביטוח לאומי"), ריבוי עבירות של אי-ניכוי דמי ביטוח בריאות בגין עובד לפי סעיף 47(א)+(3)(ג) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן: "חוק ביטוח בריאות ממלכתי").

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודתה הנאשמת, בשנים 2009-2012 עסקה יחד עם נאשם 2 במתן שירותי ניקיון באמצעות עובדים, ובשנת 2013 המשיכה לעסוק בכך בלעדיו. שירותי הניקיון ללקוחות ניתנו באמצעות נאשמת 3 (להלן: "החברה") אשר הוקמה בשנת 2008. הנאשמת הייתה רשומה כבעלת מניות ודירקטורית בחברה בין



השנים 2009 ועד 2013 ושימשה בה כמנהלת פעילה. בין השנים 2009 ועד 2012 שימש גם הנאשם 2 כמנהל פעיל בחברה לצידה. במסגרת תפקידו היה הנאשם 2 אחראי הנאשם על פעולות שונות הקשורות לעובדי החברה, ובכלל זאת חלוקת משכורות וכן היה בקשר עם לקוחות וקיבל מהם תשלומים עבור החברה. הנאשם אף ניכה צ'קים עבור החברה, שימש כערב לצ'קים שנוכו ונטל חלק בקבלת החלטות בחברה.

3. בשנים 2009-2012 רשמו הנאשמת והנאשם 2 בספרי החברה משכורות ששולמו כביכול לעובדי החברה הגם שבפועל משכו הנאשמת ונאשם 2 סכומים אלה לכיסם (להלן: "**המשכורות הפיקטיביות**"). סכום המשכורות הפיקטיביות בשנים 2009-2012 הוא בסך 561,883 ₪ (כנראה בשל טעות סופר נכתב בכתב האישום 566,665 ₪ שהוא סכום הכולל את שנת 2013-ד.א.). בשנת 2013 רשמה הנאשמת בספרי החברה ודיווחה לרשויות המס על משכורת פיקטיבית בסך 4,782 ₪ אשר בפועל נטלה לכיסה. באמצעות רישום המשכורות הפיקטיביות הגדילה הנאשמת, ביחד עם נאשם 2 והחברה, את הוצאות החברה והקטינה ביחד עמם שלא כדין את הכנסתה החייבת של החברה. בשנים 2009-2013 הגישה החברה באמצעות הנאשמת דוחות שנתיים לפקיד השומה. בדוחות אלה דווח על הוצאות כוזבות בסך כולל של לא פחות מ- 566,665 ₪.

4. בנוסף, בשנים 2009-2012 לא דווחו הנאשמים על משכורות ששולמו לנאשם 2 מהחברה, למעט משכורות עבור 8 חודשים אשר נרשמו בספרי החברה בשנים 2009-2011. סכום שכר העבודה אשר הועבר לנאשם 2 ולא דווח עומד על לא פחות מ- 309,000 ₪. הסכום נמשך מהחברה מבלי ששולם מס בגינו, ומבלי שנוכו בגינו ניכויים הנדרשים על פי דין, לרבות מס הכנסה, ביטוח לאומי ומס בריאות. במעשיהן, הכינו הנאשמת והחברה (ביחד עם הנאשם 2) פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים והשתמשו בכל מרמה עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

5. הנאשמת (כמו גם הנאשם 2) הודתה בשמה ובשם החברה בביצוע העבירות המיוחסות להן בכתב האישום אשר תוקן בשנית במסגרת הסדר טיעון, בתחילת ההליך וטרם שמיעת הוכחות. כך הוצג הסדר הטיעון בעמ' 9 ש' 13-22 לפרוטוקול מיום 29.5.2019:

"ב"כ המאשימה:

הגענו להסדר טיעון לפיו כתב האישום המתוקן יתוקן בשנית, כך שיימחק ממנו סעיף 14. הנאשמים יודו ויורשעו. במידה ותהיה הסרת מחדלים עד למועד הטיעונים לעונש - נטען לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, בכפוף להמלצת הממונה על עבודות השירות, לצד קנס כספי ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. במידה ולא יוסרו המחדלים - המאשימה תטען לרף עליון של 10 חודשי מאסר בפועל. ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בנוסף קנס ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

באשר לנאשמת 3 שאיננה פעילה, נסכים כי יושת קנס סמלי לשיקול דעת בית המשפט.

"ב"כ הנאשמים:

אנו מאשרים את פרטי ההסדר ומצטרפים לבקשה לתיקון כתב האישום."

6. מאז הצגת הסדר הטיעון נדחה הדיון בעניינה של הנאשמת מספר פעמים (גם בעניינו של נאשם 2 נדחה הדיון), זאת על מנת לאפשר לנאשמים לפעול להסרת המחדלים ובהמשך אף לאור מחלוקת אשר ניטשה בין הצדדים



באשר להסכמות בהסדר הטיעון. כך, בדיון ביום 18.4.2019 הודיעה ב"כ המאשימה כי הנאשמת הסירה את מחדלה מול פקיד השומה האזרחי ועל כן בעניינה יטענו הצדדים באופן סגור (ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות), כפי שהוסכם בהסדר הטיעון. לאור מחלוקת באשר להסכמה נטענת זו (האם הוסכם על טיעון סגור כפי שטענה ב"כ המאשימה או על הגבלת טיעונה של המאשימה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בעוד ההגנה תהיה חופשית בטיעונה כפי שטען הסנגור) ועזיבתה של הפרקליטה אשר ערכה את ההסדר את הפרקליטות, ולשם בירור מול הממונים, נדחה מועד הטיעונים לעונש. טיעונים לעונש בעניינו של נאשם 2 נשמעו ביום 27.6.2019 אז גם הסתיים עניינו בגזר דין.

7. טיעון לעונש בעניינה של הנאשמת נדחה ליום 15.9.2019. באותו דיון, בתחילת טיעונה לעונש ובניגוד להצהרה בפרוטוקול מיום 18.4.2019 טענה ב"כ המאשימה כי המחדל לא הוסר על ידי הנאשמת. לאחר מכן תיקנה כי המחדל הוסר על ידי הנאשמת באופן חלקי שכן הגם שמחדלה האישי הוסר על ידה, מחדלי החברה שבכתב האישום לא הוסרו. ב"כ הנאשמת הביע תרעומת על הדברים, נוכח הצהרת המאשימה בדיון מיום 18.4.2019 לפיה הסירה הנאשמת את מחדליה וטען כי איש לא ידע אותו באמור טרם הדיון. לאחר הפסקה ובירור הבהירה ב"כ המאשימה כי הייתה אי הבנה ביחס להסרת המחדל וכי סברה שב"כ הנאשם מודע לדברים. בנסיבות אלה הדיון נדחה פעם נוספת על מנת לאפשר לסנגור להיערך ואף לבוא בדברים עם המאשימה. בפתח דיון הטיעונים לעונש (27.10.2019) וטרם הטיעון, עדכן ב"כ הנאשמת כי הצדדים יטענו באופן פתוח לעונש, משלא הגיעו לכלל הסכמה.

עדויות לעונש

8. מטעם ההגנה העיד בנה של הנאשמת ולדיסלב וייסביין, סוכן ביטוח בן 34. בנה של הנאשמת פירט כי הנאשמת גידלה אותו ואת אחותו ללא אב, כשעול הפרנסה וגידולם נח על כתפיה בלבד. עוד ציין את קשיי השפה של הנאשמת והוסיף כי היא אחראית מאוד, אך למרות עבודתה הקשה, לא הצליחה להרוויח כמעט כלום. לדבריו, כיום הנאשמת חסרת כל ונעזרת בילדיה, גם בקשר לתשלום למס הכנסה. בקשתו היא להתחשבות במצבה.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

9. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום, להסדר הטיעון ולהשתלשלות העניינים וציינה כי מחדלי החברה לא הוסרו על ידי הנאשמת. לטענתה, בנסיבות אלה אין ליתן לנאשמת את ההקלה השמורה לנאשמים אשר הסירו את המחדל במלואו ויש לגזור עליה עונש בן 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 20,000 ל-70,000 ₪. עוד ציינה את חומרת עבירות המס, וטענה כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מחמירות ומלמדות על שיטתיות, תכנון ותחכום. לעמדתה, מתחם עונש המאסר במקרה דנן הוא בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, כפי שאף נטען בעניינו של נאשם 2, והפנתה לפסיקה. בנוסף הדגישה כי נקבע לא אחת שמדיניות הענישה הראויה כוללת מאסר מאחורי סורג ובריה וכי נסיבות אישיות נדחות מפני האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות.

10. ב"כ המאשימה ביקשה להבחין לחומרה בין עניינה של הנאשמת לעניינו של הנאשם 2, עליו נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס ומאסר על תנאי. בהקשר זה טענה כי חומרת מעשיו של הנאשם 2 פחותה, מששימש כמנהל שכיר בלבד בעוד הנאשמת שימשה כדירקטורית ובעלת המניות בחברה, ואף עמדה בקשר שוטף מול רואה החשבון והגישה את דוחות החברה. בנוסף הפנתה לכך שהנאשמת ביצעה יחד עם החברה עבירות בשנת 2013 ללא



נאשם 2. כן טענה כי סכום העבירות שביצעה הנאשמת גבוה מסכומן של העבירות אותן ביצע נאשם 2. לצד זאת ציינה כי הנאשמת הסירה את מחדלה האישי מול פקיד השומה בניגוד לנאשם 2 בעוד הנאשם 2 לא הסיר מחדלים כלל.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

11. ב"כ הנאשמת פתח וציין את תחושותיו הקשות מהתנהלות המאשימה המפורטת בהשתלשלות העניינים שלעיל. בפרט קבל על כך שחרף הצהרת ב"כ המאשימה בדיון ביום 18.4.2019, לפיה נמסר לה מפקיד השומה כי הנאשמת הסירה את מחדלה, אז גם ביקשה לגזור את עונשה של הנאשמת ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בדיון ביום 15.9.2019 הודיעה המאשימה על שינוי בעמדתה וביקשה לטעון לפי החלופה השנייה והמחמירה שבהסדר הטיעון.

12. הסנגור שב וטען כי עובר למועד הדיון שנערך ביום 15.9.2019 לא הודיעה לו המאשימה דבר באשר לשינוי העמדה, וכך גם לא הודע לנאשמת, והוא סבר כי מלוא המחדלים הוסרו לשביעות רצון פקיד השומה. לטענת הסנגור, להתנהלות המאשימה אף משמעות פרקטית, משהפנה את הנאשמת לרואה חשבון על מנת שיטפל בכל הקשור לנושא המחדלים. רואה החשבון ניהל משא ומתן מול פקיד השומה והגיע להסכם שומה עבודה. לטענתו, לאורך כל הדרך לא נאמר דבר אודות חוב החברה על ידי פקיד השומה. לדבריו, לנאשמת אין כסף להסיר את מחדל החברה. בנסיבות אשר פורטו טען להתנהלות בעייתית של רשויות אכפת החוק וביקש שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזר הדין בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

13. בקשר לעונש שייגזר על הנאשמת, הפנה הסנגור להסרת המחדל האישי על ידי הנאשמת, בסך 80,000 ₪, אשר נפרס לתשלומים. ב"כ הנאשמת ביקש גם הוא לערוך הבחנה בין עניינה של הנאשמת לעניינה של הנאשם 2 אך לטובת הנאשמת. בהקשר זה ציין את הבעת הצער ונטילת האחריות על ידי הנאשמת, ואת מאמציה וניסיונה להסיר את המחדל כמו גם את הסרת המחדל האישי על ידה. בנוסף טען כי הנאשם 2 הוא זה אשר היה הרוח החיה מאחורי החברה, גם אם לא היה בעל מניות בה. בנוסף טען באשר לסכום השומה של החברה, כי המדובר בסכום שהיה על שני הנאשמים, הנאשמת והנאשם 2, להסיר גם אם ביחד ולחוד ויש לתת לכך את הדעת.

14. עוד הפנה ב"כ הנאשמת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בין השנים 2009 ל-2013, כשכתב האישום הוגש בשנת 2017. בנוסף טען כי יש להתחשב לקולא בכך שהחברה לא הוקמה לצרכי מרמה, ועסקה גם בפעילות לגיטימית של הספקת שירותי ניקיון והעסיקה עובדים. לטענת ב"כ הנאשמת, על מתחם עונש המאסר לעמוד בתחתיתו על 3 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות תוך הפנייה לפסיקה. לחילופין טען כי גם אם יאומץ מתחם הענישה לו טענה המאשימה, יש לגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם, ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בהקשר זה הפנה לטענותיו אשר פורטו לעיל, לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, למצבה הכלכלי (ענ/1, ענ/2) ואף לכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי ואף חסכה זמן שיפוטי בהודייתה. כן ביקש התחשבות בקנס שיושת על הנאשמת במצבה הכלכלי הקשה.

דבר הנאשמת



15. הנאשמת הודתה לבית המשפט ושבה ואמרה כי עשתה טעות במעשיה.

מתחם העונש ההולם

16. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, בשים לב לערכים המוגנים אשר נפגעו, לנסיבות ביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, כמו גם למדיניות הענישה הנוהגת. כפי שציינתי בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 2, העבירות הנדונות הן מבין החמורות שבעבירות המס ומביצוען נפגע ערך השוויון והאמון הניתן בנישומים כי ידווחו דיווחי אמת וישלמו מס כנדרש. עבירות אלה אף מביאות לשיבוש הסדר החברתי והפעולה התקינה של מנגנון המיסים. בנוסף, ביצוע העבירות הביא לפגיעה בקופה הציבורית ובכך להטלת מעמסה כספית מוגברת על כלל הציבור תוך פגיעה באוכלוסייה מוחלשת הנשענת על השירותים הציבוריים.

17. המדובר בעבירות שבבסיסן מרמה, גילויין קשה וביצוען קל, וקיים פיתוי גדול לבצען. בית המשפט העליון חזר ושנה כי בסוג זה של עבירות יש ליתן בכורה לשיקולי הרתעה ואינטרס הציבורי ולהעדיף על פני נסיבותיהם האישיות של נאשמים, וכי בדרך כלל עונשו של מי שמבצע עבירות מהסוג דנן הוא למאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריה (רע"פ 977/13 אודיז' נ' מדינת ישראל (20.2.2013); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)).

18. בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירות יש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו על ידי הנאשמת ביחד עם הנאשם 2 במרבית התקופה, לשיטתיות שבביצוען (משך חמש שנים), ולכך שבבסיסן מרמה, תכנון ותחכום. כך, משך 4 שנים רשמה הנאשמת בצוותא עם הנאשם 2 משכורות פיקטיביות לעובדים בספרי ודיווחי החברה, לשם הגדלת הוצאותיה של החברה והקטנת הכנסתה החייבת שלא כדין. בפועל סכומים אלה נמשכו לכיסה ולכיסו של הנאשם 2. היקף העבירות בתקופת ביצוען יחד עם הנאשם 2 אינו זניח ועומד על סך של 651,833 ₪. בנוסף, בשנת 2013, פעלה הנאשמת ללא הנאשם 2, רשמה ודיווחה על משכורת פיקטיבית בחברה בסך של 4,782 ₪, אשר בפועל נמשכה לכיסה. בקשר למשכורות הפיקטיביות יש לתת את הדעת אף לפוטנציאל הפגיעה בעובדים על שמם נרשמו. כמו כן, הנאשמת והנאשם 2 לא דיווחו על מלוא המשכורות ששולמו לנאשם 2 בסכום של לא פחות מ- 309,000 ₪.

19. נתתי דעתי לטענת המאשימה בדבר חלקה המרכזי יותר של הנאשמת בביצוע העבירות, בשים לב להיותה בעלת מניות ודירקטורית בחברה לעומת הנאשם 2 שהיה מנהל שכיר בלבד, כמו גם לכך שהיא זו אשר הגישה את הדוחות השנתיים בהם דווחו ההוצאות הפיקטיביות (ומכך אולי הסיקה או טענה המאשימה כי עמדה בקשר שוטף עם רואה החשבון). בנוסף לכך שהנאשמת המשיכה לבצע עבירות לבדה בשנת 2013.

20. יחד עם זאת, ובשים לב לסכום העבירה הזניח המיוחס לנאשמת לשנת 2013 (שיש בו בפני עצמו כדי להעלות תהיות האם חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות משמעותי כפי שטענה ב"כ המאשימה) אינני מוצאת כי יש הבדל ממשי בין הנאשמת לנאשם 2 בקשר לנסיבות ביצוע העבירות. יש לזכור שעל פי עובדות כתב האישום, במסגרת תפקידו, היה הנאשם 2 אחראי על פעולות שונות הקשורות לעובדי החברה, ובכלל זאת חלוקת משכורות, היה בקשר



עם לקוחות וקיבל מהם תשלומים עבור החברה. הנאשם אף ניכה צ'קים עבור החברה ושימש כערב לצ'קים שנוכו, ונטל חלק בקבלת החלטות בחברה. המפורט לעיל מלמד כי תפקידו ומעמדו של הנאשם 2 בנאשמת היה משמעותי גם אם לא היה בעל מניות. עוד יש לזכור כי הנאשם 2 הוא הנהנה מהמשכורות ששולמו לו מהחברה ללא דיווח בסך של לכל הפחות 309,000 ₪.

21. בנוסף, הרי המאשימה עצמה עתרה כי בעניינה של הנאשמת ייקבע מתחם ענישה זהה לזה אשר נקבע בעניינו של הנאשם 2. מכך ניתן ללמוד כי חרף טענותיה המפורטות לעיל, גם לדעת המאשימה לא קיימת חומרה ממשית נוספת בקשר לנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמת לעומת הנאשם 2. בנסיבות אלה אף לא ברורה עמדת ב"כ המאשימה (שאינה מתקבלת) לפיה יש לגזור על הנאשמת עונש חמור מזה אשר נגזר על הנאשם 2, משכלל השיקולים לחומרה שמנתה נשקלים בעת קביעת מתחם הענישה ולא בעת קביעת העונש בגדרו בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

22. בראי האמור, בקשר **לענישה הנוהגת**, מכוח עיקרון השוויון ואחידות הענישה, יש לתת את הדעת בראש ובראשונה לעונש אשר נגזר על הנאשם 2, 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 35,000 ₪ ומאסר על תנאי ולמתחם הענישה אשר נקבע בעניינו (בין 6 ל-20 חודשי מאסר כעתירת המאשימה). מתחם זה הגיוני וסביר אף בראי הפסיקה הכללית בסוג זה של עבירות, בהיקפים דומים (ת"פ (ת"א) 51575-05-14 **מדינת ישראל נ' אגסי** (31.12.2015); עפ"ג (י-ם) 51195-04-15 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (15.5.2015)), בהם אף נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשמים אשר הסירו מחדלים. (ר' עוד: ע"פ (ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014); ת"פ (ת"א) 16779-12-15 **פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרדו** (1.3.2017)). לצד זאת קיימים מקרים בהם בגין ביצוע עבירות מהסוג הנדון ובהיקפים דומים נקבעו מתחמים שתחתיתם 7 ו-8 חודשי מאסר (לשם הדוגמא: עפ"ג (ת"א) 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** (27.11.2013); ת"פ (ת"א) 52328-01-16 **מדינת ישראל נ' ברוק** (14.4.2016)).

23. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, מצאתי כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמת, שהיא ממשית ולא זניחה, אין מקום להיעתר לבקשת הסנגור להעמיד את תחתית מתחם עונש המאסר על 3 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. בראי מתחם הענישה שנקבע בעניין הנאשם 2, הענישה הנוהגת וכלל הנסיבות מצאתי להעמיד את מתחם עונש המאסר בעניין הנאשמת בין 6 חודשי מאסר בפועל, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה, לבין 20 חודשי מאסר בפועל לכלל העבירות כאירוע.

24. באשר למתחם הקנס, כידוע בעבירות מסוג זה, קיימת חשיבות להשתת ענישה כלכלית אשר תלמד כי אף אין כל רווח כלכלי לצד ביצוע. בעת קביעת מתחם הקנס יש לתת את הדעת לנסיבות ביצוע העבירות, היקף ומידת הפגיעה מהן בערכים המוגנים. לצד זאת, יש להתחשב גם במצבה הכלכלי של הנאשמת. במקרה דנן נתתי דעתי לנסיבותיה הכלכליות הקשות של הנאשמת אשר מתמודדת עם חובות שונים (**ענ/2**) ועל פי עדות בנה נותרה חסרת כל, ונתמכת כלכלית על ידי בני המשפחה. לדבריי הסנגור משתכרת הנאשמת סך של בין 6,000 ₪ ל- 7,000 ₪ לחודש (ראו גם **ענ/1** לפיו השתכרה בחודש ספטמבר 2019 סך של 4,092 ₪ נטו). הנאשמת אף משלמת לפקיד השומה סך של 7,000 ₪ לחודש בעזרת בנה. תוך שקילת האמור ובשים לב למתחם הקנס שנפסק בעניינו של הנאשם 2, מצאתי



לקבוע את מתחם הקנס בין 20,000 ₪ ל-70,000 ₪ כמו בעניינו של נאשם 2.

העונש הקונקרטי לנאשמת

25. במקרה דנן לא מתקיימים שיקולים לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחם שנקבע. הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, ילידת 1964, עלתה מרוסיה, אמא לשני ילדים אותם גידלה לבדה, תוך שהתמודדה עם קשיי שפה ופרנסה. כיום סבתא לנכדים. אין ספק כי כל עונש אשר ייגזר עליה ישפיע על בני משפחתה. כיום הנאשמת חסרת כל, נתמכת על ידי בני משפחתה, עובדת ומשתכרת בין 6,000 ל-7,000 ₪ לחודש כאמור.

26. הודיית הנאשמת וחיסכון הזמן השיפוטי על ידה ישקלו לזכותה. בנוסף, תישקל לזכותה הסרת המחדל החלקית בסכום לא מבוטל של 80,000 ₪. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)) ומי שמסיר מחדלים באופן מלא זוכה פעמים רבות להקלה ממשית בענישה, לעיתים קרובות אף בהסכמת המאשימה. אין להתעלם מכך שבמקרה דנא לא הוסרו מלוא המחדלים, כך שמחדל החברה לא הוסר והנזק אשר נגרם לקופה הציבורית ממעשי העבירה נותר בעינו. מצבה הכלכלי של הנאשמת כאמור קשה ולדברי בא כוחה היא נעדרת יכולת להסיר את המחדלים שנותרו.

27. הסרה חלקית של המחדל, כפי שבוצעה על ידי הנאשמת, וודאי אינה שקולה להסרתו. יחד עם זאת, יש בה כדי להעיד על רצון וניסיון כן להביא לתיקון הנזק וכן ללמד על לקיחת אחריות ומזווית זו יזקפו מאמציה אלה של הנאשמת, כמו גם הסרת המחדל החלקית על ידה לזכותה בגדרי המתחם שנקבע (עפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 **מדינת ישראל נ' מצלאוי** (19.3.2017), בעפ"ג (ת"א) 56406-05-17 **כובאני נ' מיסוי וכלכלה** ועפ"ג (ת"א) 12830-06-17 **אלבחר נ' תביעות מס הכנסה תל אביב** (3.10.2018) אשר נדונו במאוחד).

28. נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כ-10 שנים ביחס לשנה הראשונה בה בוצעו, לכך שהחקירה נערכה בשנת 2014 וכתב האישום הוגש בשנת 2017. הגם שאין המדובר במקרה זה בחלוף זמן משמעותי מאז החלה החקירה, אשר אמור להביא להקלה ממשית בענישה (בשים לב אף לסוג העבירות בביצוען הורשעה הנאשמת), לא ניתן להתעלם מכך שחלפו מאז ביצוע העבירות שנים רבות ולא נטען כי בוצעה כל עבירה נוספת על ידי הנאשמת מאז, גם עניין זה יישקל לזכותה.

29. נתתי דעתי לטענת הסנגור בדבר התנהלות המאשימה ביחס לנאשמת, המפורטת בהרחבה בפתח גזר הדין ולכך שלטענתו הנאשמת סברה, גם על סמך דברי ב"כ המאשימה בדיון, כי הסירה את מחדליה, תוך שטען כי גם פקיד השומה לא הבהיר כי ישנם מחדלים נוספים לתשלום. אינני מוצאת כי יש באמור כי להשפיע, וודאי לא באופן ממש, על העונש ייגזר על הנאשמת. אינני מקלה ראש בעוגמת הנפש לנאשמת אשר סברה כי היא מוחזקת כמי שהסירה את מחדלי כתב האישום לצורך הסדר הטיעון על סמך הצהרת ב"כ המאשימה, והתברר לה בסופו של יום כי לא כך הדבר. יחד עם זאת, ההגנה לא ביססה בראיות את טענתה לפיה הנאשמת לא ידעה על מחדל החברה הנח לפתחה (ביחד ולחוד עם נאשם 2 והנאשמת 3). ממילא, כפי שמסר ב"כ הנאשמת בדיון, לא היה ביכולתה של הנאשמת להסיר את



מחדל החברה בשל מצבה הכלכלי.

30. לבסוף, כמו בעניינו של נאשם 2, הזהרתי את עצמי שוב בדבר חשיבותו של האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות ובכורתו על פני נסיבות אישיות. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, בראי הסרת המחדל החלקית על ידי הנאשמת, מצאתי כי נכון וראוי לגזור בעניינה עונש קל יותר מזה אשר נגזר על הנאשם 2 שלא הסיר את המחדלים כלל, משמאמציה והסרת המחדל החלקית על ידה מעידים כאמור על חרטה ונטילת האחריות על ידה, ויש בהם אף כדי לתקן את הנזק שגרמה בביצוע העבירות במידת מה.

31. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמות את העונשים הבאים:

א. **לנאשמת 1:** מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז הרפואי אברבנאל, שד' קק"ל 51, בת ים. הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 11.11.2019 בשעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. **לנאשמת 1:** מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה על פי פקודת מס הכנסה.

ג. **לנאשמת 1:** מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה, על פי חוק הביטוח הלאומי וחוק בריאות ממלכתי.

ד. **לנאשמת 1:** קנס בסך 25,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01.01.2020.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ה. **לנאשמת 3** שאיננה פעילה קנס סמלי בסך 10 ₪.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

